

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6070/2020
21.01.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужила: АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милун Гајић, адвокат из ..., и ББ из села ..., Град Крушевац, против тужених: ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Предраг Поповић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2644/18 од 14.05.2019. године, у седници одржаној 21.01.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2644/18 од 14.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу, Судска јединица Варварин, П 3372/16 од 13.10.2017. године, ставом првим изреке одбијен је тужбени захтев којим су тужиле тражиле да се утврди да су власнице непокретности ближе наведених у овом ставу изреке, постојећих на кп.бр. .. и .., КО ..., као и носиоци права својине на наведеним катастарским парцелама у делу од 80%, што су тужене дужне признати и трпети да тужиле на наведеним деловима упишу ово своје право у јавним књигама, Ставом другим изреке обавезане су тужиле да туженима накнаде трошкове парничног поступка од 144.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2644/18 од 14.05.2019. године, одбијена је жалба тужила и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиле су изјавиле ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што су предложиле да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члан 395. ЗПП.

Решењем РЗ 6/20 од 10.11.2020. године Апелациони суд у Крагујевцу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији тужила као изузетно дозвољеној, применом члана 395. ЗПП.

Испитујући дозвољености ревизије применом члана 401. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.125/04 и 111/09), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП („Сл. гласник РС“ бр.55/14), која регулише дозвољеност ревизије у свим споровима који нису правноснажно решени до 31.5.2014. године, односно до дана ступања на снагу овог закона, прописано је да је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијеног дела прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради утврђења стварног права на непокретности поднета је 29.11.2005. године, а вредност предмета спора означена је у тужби износом од 100.000,00 динара. Поступак је правноснажно решен, односно другостепена пресуда је донета 14.05.2019. године.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је правноснажна одлука донета после 31.05.2014. године, а у коме је вредност предмета спора означена износом који је испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, односно испод динарске противвредности 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП.

На основу члана 404. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић